

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoPr/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111231033
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111231033.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: V.. Q. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. C. XX, F. I., zastúpený JUDr. Rastislavom Bajánkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 1, proti odporcovi: Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, Trieda A. Hlinku 2, Nitra, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. mája 2012, č. k. 25Cpr/1/2011-416, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolacie konanie v napadnutej zamietajúcej časti uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu mzdy v sume 871 eur mesačne, počnúc od 01. 11. 2011 až do času, kedy mu bude umožnené pokračovať v práci, z a s t a v u j e .

V tejto časti žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o zamietnutí návrhu o určení neplatnosti výpovede zo dňa 29. 04. 2011 a v časti výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 31. 05. 2012, č. k. 25Cpr/1/2011-416, zamietol návrh navrhovateľa ohľadne určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo dňa 29. 04. 2011 ako aj v časti týkajúcej sa náhrady mzdy v sume 871 eur mesačne za obdobie od 01. 11. 2011 až do času, kedy mu bude umožnené pokračovať v práci. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 1 ods. 4, § 43 ods. 1, § 55 ods. 5, § 61 ods. 1, 2, § 63 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 74, § 77 a § 79 Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z.), § 39 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 1, 2, § 23 ods. 1 písm. d) a ods. 2 písm. e), § 33 ods. 5 a § 77 ods. 1, 2, 3, 8 Zákona o vysokých školách (zákon č. 131/2002 Z. z.). Výpoveď, ktorú dal navrhovateľ odporcovi pre nadbytočnosť bola v súlade s vtedy platnými ustanoveniami Zákonníka práce a Zákona o vysokých školách. Jednalo sa o skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť na základe písomného rozhodnutia zamestnávateľa, resp. príslušného orgánu o znížení počtu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektivitu práce. Takéto právo nie je možné zamestnávateľovi odoprieť. Aj samotný navrhovateľ konštatoval tento dôvod výpovede v rámci skutkového vymedzenia návrhu na začatie konania. Pri výpovedi tohto druhu je na zamestnávateľovi, pre ktorého zamestnanca sa rozhodne, s tým, že ho ponechá naďalej v pracovnom pomere. V danom prípade sa malo jednať o dvoch pedagógov, pričom odporca v podstate aj zdôvodnil prečo dal výpoveď práve navrhovateľovi, hoci tak urobiť nemusel. Ak by odporca navrhovateľovi výpoveď nedal, v podstate by po ekonomickej stránke ohrozil celý chod Fakulty agrobiológie a potravinových zdrojov (ďalej iba „FAPZ“), čo by sa dotklo všetkých zamestnancov. Navrhovateľ je síce odborne zdatný, avšak uvedené kritérium spĺňajú aj ostatní zamestnanci tejto fakulty. V súvislosti s daním výpovede odporca postupoval podľa Štatútu univerzity, ako aj FAPZ, pričom aj akademické senáty univerzity a predmetnej fakulty schválili vo všeobecnosti kroky smerujúce k daniu výpovede odporcom navrhovateľovi. Akademické senáty nerozhodujú o konkrétnom zamestnancovi, čo

je v kompetencii štatutárneho zástupcu odporcu alebo ním povereného zástupcu. Organizačné zmeny vo forme zníženia počtu pracovníkov vo FAPZ prerokovalo vedenie tejto fakulty akademickým senátom fakulty, univerzity, odborovou organizáciou, ako aj rektorom univerzity, pričom ako doklad o takomto postupe slúžia kópie zápisníc, nachádzajúcich sa v spise. Odporca, aj k tomu príslušné orgány rozhodli o organizačnej zmene spočívajúcej v znížení počtu zamestnancov. Samotný nedostatok písomnej formy v danom prípade nezakladá neplatnosť výpovede. Súhlas odborov s výpoveďou pre navrhovateľa potrebný nebol, pretože navrhovateľ nebol ich členom. Navrhovateľ v rámci svojho povolania u odporcu vykonával vedeckú a pedagogickú činnosť v oblasti rastlín a mechanizácie. V tejto oblasti odporca namiesto navrhovateľa nezamestnal inú osobu. Taktiež nemal pre navrhovateľa inú ponuku práce na univerzite. V rámci výpovednej doby, resp. krátko po jej uplynutí boli prijatí noví zamestnanci. Čo sa týka takto prijatých zamestnancov jednalo sa o nepedagogickú činnosť (vrátnik, sekretárka, kurič), navrhovateľ síce vyjadril záujem aj o tieto zamestnania, avšak súd nevidel zákonný dôvod, aby mu odporca takúto prácu ponúkal. Súd ďalej nebol presvedčený, že takáto práca by bola primeraná úrovni, duševnej schopnosti navrhovateľa a nenapĺňala by ho vzhľadom na jeho vysoké odborné znalosti, a taktiež takýto postup by bol v rozpore so zámerom zákonodarcu. Zákonník práce pod pojmom vhodná práca rozumie prácu, ktorá sa vymedzuje vzdelaním a praxou zamestnanca. Nepedagogické miesta sa s týmto pojmom v prípade navrhovateľa nestotožňujú. Pedagogických pracovníkov je možné vybrať iba výberovým konaním. Odporca počas výpovednej doby plynúcej navrhovateľovi alebo v krátkom časovom období po jej skončení síce realizoval veľa výberových konaní podľa Zákona o vysokých školách, avšak navrhovateľovi tieto pracovné miesta ponúknuť nemohol, nakoľko by porušil uvedený zákon. Takýmto spôsobom boli prevažne prijímaní zamestnanci, ktorí už predtým u odporcu pracovali a odporca tak aplikoval platné právne predpisy do pracovnoprávných vzťahov s týmito zamestnancami. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že ak sa nejedná o dočasný krátkodobý pracovný pomer, nie je potrebné vykonať výberové konanie. Pri pedagogických pracovníkoch je však potrebná konkrétna odbornosť, ktorú v odvetviach, ktoré odporca potreboval, navrhovateľ nespĺňal (napr. odbor geológie - uzavretá pracovná zmluva s I. Y. a odbor výživy ľudí - uzatvorená pracovná zmluva s V. Y.). V iných prípadoch zas nespĺňal navrhovateľ podmienky, dané pre prijatie do toho ktorého pracovného pomeru, keďže išlo o miesta dotované zo štrukturálnych fondov, kde bolo presne v personálnej matici určené, ktoré osoby môžu byť prijaté (pracovné zmluvy uzatvorené s V. C., s V. Y. a V. W.).

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že podanému návrhu vyhovie, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 64,63 eura. Svojvoľa v rámci súdneho rozhodovania prípustná nie je, pričom s poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 a čl. 17, čl. 154c Ústavy SR, pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 31. 05. 2012 je nepreskúmateľné, nezrozumiteľné a tým aj v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP. Skutkové zistenia súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, čo je dôsledkom toho, že postupom súdu nebol dodržaný postup podľa § 132 OSP. Záver súdu o tom, že organizačné zmeny boli schválené príslušnými orgánmi je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Predmetná výpoveď sa opiera o rozhodnutie fakulty zo dňa 12. 04. 2011, ktoré týmito orgánmi vôbec nebolo schválené. Samotný dekan fakulty vo svojej výpovedi potvrdil, že dôvodom výpovede bol nedostatok peňazí a navrhované organizačné zmeny schválené neboli. Ani senát ich 20. 04. 2011 neschválil, nakoľko bola schválená iná verzia a museli prijímať ďalšie opatrenia. Organizačný poriadok so systematizáciou pracovných miest zmenený nebol, počty stavov zamestnancov boli totožné s prílohou č. 2. Na základe týchto dôkazov je zrejmé, že rozhodnutie odporcu zo dňa 12. 04. 2011 nebolo platné a výpoveď sa opiera o neplatné rozhodnutie o organizačnej zmene. Akademický senát a ani rektor, ktorý je štatutárnym orgánom, nerozhodol o zmene systematizácie pracovných miest, v súlade so zákonom o vysokých školách. Z dokazovania taktiež vyplýva, že odporca si nespĺnil zákonnú povinnosť v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce, pretože mal pre navrhovateľa prácu, aj keď na kratší pracovný čas, ktorú mu však neponúkol, čo má za následok neplatnosť výpovede. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie okrem iného vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko ust. § 63 ods. 2 Zákonníka práce je už v ustálenej judikatúre dostatočne známe a tým aj posudzované. Je na rozhodnutí zamestnanca, či ponúknutú prácu prijme alebo nie. Výklad ponuky vhodného pracovného miesta podľa ustanovenia § 55 ods. 5 Zákonníka práce o jednostrannom zákonom preradení zamestnanca zo strany zamestnávateľa na iné vhodné pracovné

miesto, nie je možné aplikovať na ponuku práce, čo i len na kratší pracovný čas podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 27. 07. 2012 uviedol, že žiada návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť, napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra potvrdiť, pretože postupoval v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, súvisiacimi so skončením pracovného pomeru navrhovateľa platnými do 01. 09. 2011, ktoré súd prvého stupňa v konaní správne posúdil. Písomná výpoveď daná odporcom navrhovateľovi bola riadne navrhovateľovi dňa 03. 05. 2011 doručená aj s uvedením dôvodu skončenia pracovného pomeru, dĺžky výpovednej doby a finančnými nárokmi navrhovateľa pri skončení pracovného pomeru. Odporca v tomto smere postupoval v súlade s ustanovením § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci

vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého patrí.

Podľa § 132 OSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa 157 ods. 2 OSP, v písomnom odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie nevrhnuté dôkazy, a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 207 ods. 2 OSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 207 ods. 3 OSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

V danom prípade právny zástupca navrhovateľa na odvolacom pojednávaní pred Krajským súdom v Nitre dňa 16. 01. 2013 uviedol, že podané odvolanie v časti uplatnených mzdových nárokov berie späť, s tým, že tieto nároky bude žalovať samostatne. Odvolací súd s poukazom na späťvzatie odvolania navrhovateľa v tejto časti, ktoré je potrebné hodnotiť ako dispozitívny úkon účastníka konania, pri ktorom súd nerozhoduje o pripustení späťvzatia (§ 96 ods. 2 OSP), odvolacie konanie v napadnutej zamietajúcej časti uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu mzdy v sume 871 eur mesačne od 01. 11. 2011 až do času umožnenia vykonávať prácu navrhovateľovi podľa § 207 ods. 2, 3 zastavil.

Pokiaľ ide o zamietajúcu časť výroku napadnutého rozsudku, týkajúcu sa zamietnutia návrhu navrhovateľa ohľadne určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 29. 04. 2011 ako aj v časti súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, odvolací súd napadnutý rozsudok

Okresného súdu Nitra zo dňa 31. mája 2012, č. k. 25Cpr/1/2011-416 v týchto častiach výrokov podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na

ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Pri rozhodovaní o merite veci súd prvého stupňa svoje zamietavé stanovisko ohľadne navrhovaného neplatného skončenia pracovného pomeru výpoveďou v zmysle § 63 písm. h) Zákonníka práce dostatočne neodôvodnil, čo stavia napadnutý rozsudok zo dňa 31. 05. 2012 do pozície nepreskúmateľnosti, pretože jeho odôvodnenie nespĺňa základný atribút, ktorým je v zmysle § 157 ods. 2 OSP „presvedčivosť“. Uvedený nedostatok má za následok aj to, že niektoré právne závery prvostupňového súdu sú predčasné, nemajúce oporu v rozsahu zisteného skutkového stavu. Pokiaľ ide o avizovanú organizačnú zmenu na strane odporcu, ako hlavného dôvodu skončenia pracovného pomeru s navrhovateľom, tak podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s obsahom ustanovenia § 12 ods. 1, 3 a 4 OSP navrhovateľ v konaní nad všetky pochybnosti doposiaľ neunesol dôkazné bremeno v tom, aby preukázal, kedy a akým spôsobom k predmetnej organizačnej zmene došlo, v čom spočíva jej podstata, kto o nej rozhodol, na strane ktorého subjektu (odporca alebo FAPZ) sa prejavila a aký konkrétny vplyv mala predmetná organizačná zmena na dovtedajšie pracovné miesto a zaradenie navrhovateľa u odporcu. V ďalšom konaní sa prvostupňový súd z hľadiska právne - argumentačného vysporiada aj s námietkou navrhovateľa uplatnenou v jeho odvolaní zo dňa 27. 06. 2012 v tom smere, že organizačný poriadok odporcu týkajúci sa systematických pracovných miest nemal byť zmenený a tým aj počty zamestnancov mali zostať nezmenené. Taktiež preverí, či rozhodnutie odporcu zo dňa 12. 04. 2011 o organizačnej zmene, ako hlavný podklad pre udelenie výpovede navrhovateľovi bolo právne relevantným právnym úkonom, t. j. či s ním súhlasili a aj ho podpisovali kompletné fyzické, resp. právnické osoby v zmysle Zákona o vysokých školách. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poznamenáva, že nepostačuje také konštatovanie prvostupňového súdu, ako bolo obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, t. j. že organizačné zmeny vo forme zníženia pracovníkov FAPZ boli preukázané vedením FAPZ, Akademickým senátom FAPZ, Akademickým senátom SPU, odborovou organizáciou a rektorom univerzity čo vyplýva zo zápisníc, resp. výpisov zo zasadnutia, bez bližšej konkretizácie týchto zápisníc alebo výpisov zo zasadnutia. V neposlednej miere vezme súd prvého stupňa zreteľ aj na obsah svedeckej výpovede prof. V. S. H., C.. (dekan FAPZ) s tým, že jej dôkaznú silu vyhodnotí jednotlivo, ako aj v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi v tejto veci. Pokiaľ ide o problematiku ponuky voľného pracovného miesta navrhovateľovi v súvislosti so skončením jeho pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, súd prvého stupňa sa bude v ďalšom konaní pohybovať a preskúmavať takúto ponuku odporcu iba v medziach ustanovenia § 63 ods. 2 Zákonníka práce, a nie uvažovať o vhodnosti ponúkanej práce navrhovateľovi v zmysle § 55 ods. 5 Zákonníka práce, tobôž keď navrhovateľ prejavil záujem o akúkoľvek ponúknutú prácu v inkriminovanom období odporcom. K uvedenému je potrebné uviesť, že navrhovateľ uzatvoril pracovnú zmluvu dňa 01. 08. 1986 so Slovenskou poľnohospodárskou univerzitou v Nitre, čo znamená, že skúmanie poskytnutia pracovného miesta pre navrhovateľa v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce sa zo strany prvostupňového súdu musí sústrediť na celú SPU a nie iba na fakultu FAPZ. Vychádzajúc z týchto dôvodov, odvolací súd o podanom odvolaní navrhovateľa rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvého stupňa pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý je obsiahnutý v tomto rozhodnutí (§ 226 OSP) rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.